

fv^iü-^r ..^M-i-yr

^i^T^i^TT^

U;4í-'iUí
PV5LÍCA

ii--

^ .. ;^r^! .w.-^u-

JR»"

- ,;:•• í

tr .:

v"^\

fü- :-

^ i'

ih'

J":T-^* - j

•?fer-^^:

.1 .- . . . . < .

L-r _ / *Sr - . ,

/

• Ili " - í

y

Æ

.•l'

• ^ ^ ^ .

||

j:

• ^ . , r

-t-^

^m
1/

'jAr.:

. \ - - /

'ÀT^

v'r!

V

" l

^ y.'

r'L'

¿9*»^!.

^1'

'K
% ,

^^.

j -i:.'

.11'

||:;^ .l:Λ.

|| - f

-I fí

-?-ir

J p:

i-J-

U.

1 .'

l .l.

tj--

^

H ^,

¿?

^^^.

-^ -i^LiH

^ -Λ•Λfes^

•••.

:ΛΛΛ•Λj ^

-...

•••.

•;*

-^,

'j,r;

^jEi-G.-í^^ix-vTE

↑

re

l h , , ,

- r, ^ ^•¿••1.

Nilm. 1!?

La verdadera extracció sense mal, s'executa en el despaig odontològic deis

SRS. BOVER Y AGUSTÍ

OQetíes-^Dentistas

Sant Rafel, 19.

- Se construeixea DENTADURAS asseg-uradas íi preus econ'ímichs y recomposicions ab tres horas.

TALLERS DE FUSTERÍA Y EBANISTERÍA

de

Sant Rafel, 2,—OLOOT. : . - •

. íBtem trasliidat nostres *tallers y establímcul*, in^Uilíits en el carrer de Saní Ríífcí, tí." 24, al taatcix carrer n,^ 2, a costat de la rellotgeria d'en Corriols, En nostre esLíblíment s'hi trobaran tota classe de **quadres al oli, oleográfichs** y en **Gromo, miralls** de totas midas y un gran y variat assortít de **motlluras**.

RESTAURACIÓ DE MOBLES DE TOTOS CLASSES

Quimosina Soler

Nou medie::*ment per curar el dolor d'estómach y facilitar la digestió-

De venta en totas las farmacias.

Revista

01ot;3i Oesem^e.dG 1905'

PUBLICACIÓ

SEMANAL

Olotina

SuaCRÍfCIÓ, ÜN ANV 5 i^TAS.

UN TRIMESTRE.

1^50

t*

é"?"..

ADMÍ^íSTRACIO,^ ^

Sant Esti^, 39.—0¿oT.r- jì

DELS TREVAT^LS FIRMATS XE RESPONEN EXCLU

f :--^^.. h •TTT.

iy:(o<í^!}^.

'XPal tcnipo

L' horítsó poiítich sedueix encare cubert de negras nuvo-
laclas per nostra Terra,

Deia banda de Ponent segueixen bufant mals ay res que
portariln tempestats y perills^ días de proba, potser moments
en que sembli que tot s' ha^i de perdre, fins V esperança cU
nosirM cLiilita que afanyosament anem preparant pera nostres
fills y millor pera nostres nets.

Més no hi fa res, després de la tempestat, ve la calma, des-
pros de núvols tristos y amenaçadors lluheix el sol, escampant
arreu la vida y la alegria.

Els que defensem una causa ab fe en la seva justicia y ab
conciencia de la seva necessitat, ja ho sabem fa molt temps
que sempre aquestas causas han sigut motiu de calvaris pera
sos defensors, irtés també sabem que sempre acaban per
triomfar, y estem certs que la nostra triomfarà,

Tor ens ho dona entendre, la vitalitat de nostres esforço:.,
y lo estèrils y contraproduhents dels de nostres enemichs.

Els catalans que per nostras -tradíciúns de tempa passats y

per las necessitats actuals mirc^m sempre cap á Europa, ens acionera de la vergonyosa diferencia que hí ha de nosaltres ;ils pobles civilisats y *volém* ser com ells.

Estudiem las causas que 'ns privan de ferho y tot seguit veyém que la ensenyança oficial es una font inagotable de arcaïsmes, de rutinas y de ignorancia.

Els nostres intclctuúils han anfit EI V estranger y han vist que per tot arreu la ensenyança era la primera funció, la m¿s sagrada^ respectada pels Governos y la *inés Uzure*,

Y hem demanat respectuosament la Autonomía Universitaria una^ duas y tres vegadas y se'ns ha contestat ¡separatistas! pero per aixó els governants espanyols envían A educar y á ensenyar sos filis á V Estranger.

Els catalans mirant -k Europa y A Amúrica y per tot el mon hem vist que 'Is pobles forts tenen do ser ríchs per fa lliure expansió de son trevall y respectuosament hem demanat concerts económichs, zonas neutrals y els governs de Madrid ens han ensenyat cent mil quintars de paper sellat ple de lleysper entrebancar qualsevol iniciativa individual, y á més hi han afegit ¡separatistas!

Está clar perquè necessítan els nostres governants de totas aquestas historias si ells tots son de monopolis, consellers do grans explotacions, formadors de *trmsts j* demás entreteniments?

Pero els caialíins pacients y tossuts ¿no'ns voíen donar la Autonomia Univer:-í:aria? donchs faráni escolas catalanas^ europeas, lliures, Y cis noslres üUs sabnlñ una mica més que nosaltres y veurAn mes aquella diferencia y scns ductc ho podríln demanar millor.

¿No 'ns volen donar concerts económichs?

Donchs tossuts hem seguit trc^^allant, y avuy Catalunya es un xich m'^s rica tiue .filtres regions d' Espanya, d^má nostres

filis sabrían viurer millor que nosaltres y tindríen més ferm propòsit d' anar enclevant.

¿Y per qué ens diuen separatistas? donchs perquè no 'Is hi queda altre remey, es V líltim eartuíxo.

Avans totas las peticions, mentsatjes, de? Catali^nya. els tenia sense cuidado á la gent de Madrit, perquè» acontentantl á uns quants polítiehs que tenían escampats per aquí, com que la nostra gent no 's euydava de la c^sa publica, sino de treva-llfir y anar píigant, la petició anaba al ^írchivo el missalje á sota la taula ^ ab un parell de diaris rotfitius quo parlessin del *egoísmo de los catalanes* y unas qaantas creus ò *iiols k* altres tants senyors, *tuti coulciiltü*

Pero arc ;hont es aquella força, hont son aquells senyors y aquells partits á la madrilenya?

La gent ha obert els uUs^ de catalanistas cada día n' hi ha més, de republicans n' hi ha moltíssims (\ Catalunya pero la inmensa majoria cada dia son mós autonomistas v llevat d^ algun agitador que ja cstíí íi las acaballas, tots son cada dia més catalans, per això ara 'ns tenen de dir separatistas y 'ns ho dirán á cada moment y farán lle3's expressas ab qualse\ol motíu^ y com més protestas feoí d' espanyolisme més lingivAn qae no'ns creuen, fins que si anéssim seguint la broma'ns tractarían com á micos ensenyats, y encara faríam riurer á Europa.

- Tot ho poden ferho, per ara, y ho farán, no cal duptarne, vindran règims d^ escpció, potser de violencia, farán aturar las plomas y eumudir las llenguas, pero ¿cóni s' ho farán per fernos creurer que estem tips, si teniai gana? ¿Com s' ho arreglarán per convencer ¡i Catalunya qtie no demani res, si tot lo que demana y vol, no te res d'odi á Espanya (ja ho sab tothom) shio que ho necessita per viurer?

¿Hi ha algú que creu que no més cridant ¡viva Espanya! r
cstómacli queda plé y l'ánima contenta?

E. BARN'ADAÏ.

JÉLO *JochQ JioxaiQ* á Catalunya*

(*Coiidustó*)

En el sífi:le XV, com diu Rubió y Ors, es el millor temps, es la edat d' or d' aquellas justas del ingeni; gracias Á la protecció de 'l Marqués de Villena, que cora era parent del rey, sabi y poeta ell mateix, exercitil una notable y benélica influencia en nostre literatura catalana.

En aquest sigle brilla L^ Ansias March^ *Lo Petraca català*^ com algtins V anomenan. Tots els seus trevalls tenen gran sentiment y géhi y están esmaltats de grans bellesas, áb valentía en el pensament y hermosura y armonía en las frasses. No s'ha pogut comprobar d'ahont era fiU; donchs catalans y valencians se disputan aquest honor; pero, sf, lo cert es, que escrigué ab nostra llengua^ essent per lo tant poeta català, exceleht p;loria de nostra literatura del sigle XV.

Pero hi ha un sigle en nostre literatura, en que tots els trovadors fugint d' lina atmósfera académica y escolástica que s^ había produït á Barcelona, trovan un sol privilegiat, rích en fiors y' cel y aquest cel y aquest jardí es Valencia, ahont se conser^^iUo nom y forma deis 70Í:/:S *Florals*. Es el sigle XVI en que Barcelona s'aficiona ais estudis seriosos, haventse regirat els *Jochs Florals* en una academia universitaria, prenent • lina pan mole principal el llatí y U ascetisme.

La dominació de Castella en lo sigle XVII, porta á Catalunya la decadencia de nostres lletres; quines causes foren el despotisme relligiós, el polítich y V invasió del mal gust. Tots

els esforços titànichs qu* emplearen els catalans pera defensai' sos furs y llibertats, rcsultarea infructuosos; sols podían aca- bar ab la desgraciada lluyta del sigle XVIII que espantà Et tota l' Europa. DivanL d' aquest perill de ia terra catalana, psmra . neix en profund silenci la lira de nostres poetas, sols quedan ci-onistas y jurisconsults que 's defensen ab sas Ilógicas rabons y teolechs que converteixen el púlpit rellíglós, en cátedra po- lítica,

En lo sigleXVIII, el mohimcnt literari es igual y va seguin com l'anterior; fins que en la tercera generació literària del sigleXK se restauran els/of^í's i^/oríT/s y la rehabilitací<í de la llengua y poesia catalanas. , V

La rehabilitació 's deu princípalment á n* en Carles Bona- ventura Aríbàu, que en unió dc L' Antón Puig y Blanch y d' en janme Vada, la lliuraren y salvaren tlel fanch en qu' havia caygut. Per la rehabilitació compos.l L'Aribau en 1833^ una oda á la patria que será sempre la gloria y'l llegitim orgull de las lletres catalanas, quinas primeras estrofas son las se- Sü ^ " ts;

Adcussiau, turons, per sempre adeussiau ' • " "

O serres desiguals, que allí en la patria mia ' "

Deis núvols ó del cel de lluny vos distingia "" ' ,,,-

Per lo repís etern, per lo color més blau. '-•''.'

, Adeu tú, vell Montseny, que desde ton alt palau

Com g;uarda vigilant cobert de boyra y neu ' " ^ '•

Guaytas per un forat la tomba del Jiiheu, . . • '

En mitj del mar inmens la mallorquina nau. etc.

En 1841 en Joaquim Rubió y Ors^ *Lo Gayter del Llobregat*^ aquest home tan constant, que no abandonà may la bretxa^, fou lo guanyador deL premi ofert per aquella institució de de- vot y poutich origen, per l'a Academia de Bonàs Uetras, que concedí dos premis á la mellor poesia del género épich sobre / *expedició de catalans y aragonesos contra, turchs y grechs.*^

Dits premis consistia el primer en una flor de viola d' or posída al cim d' una gorra de lerciopeJ, ab borles y plomas ii V ús dels antichs trovadors. L' altre premi era tin *accèssit* consistent en jatzemí de plata, ab una gorra igual á l' anterior.

Veusaqui Ull Iragment de \'' introducció del poema i?owí/í?r *del Llobregat ó sia els catalans d Greda rf' en Rubió:* -^

Ninas dels cabells d' or, las que en las gradas
Del torneigs com á reynaa vos sentaren^
Y l' elm del vencedor per mil vegadas
Ab corona de honor engalanareu;

* Las que en cent joclis florals íbren cantadas
Pels íientils trovadora que enamorareu;
Àngels humans, que Deu posà en la terra
Per vence ^als invencibles en guerra; etc,

Per lo Febrer de 1859 set escriptors catalans baix el lema de *Patria, fides, amor*, protegits per V Ajuntament de Barcelona que costejà las flors d' or y plata que debian adjudicarse com íí premis; publicà un programa convidant í\ tots aquells que coneguessin y escriguessin la parla catalana.

Se concediren ires premis, k las tres millors poesías. Lo pri^ mer, consistia ab una englanlina d* or, qu'es donava al qui trobús millor algun fet de nostra Historia ó sobre costums patrias; y la guanyà En Damas Calvet. El segon era uña viola de piala, que ^s regalava á la millor poesia sobre un assumpto relligiós ó de moral, resultant vcnçeder L' Adolf Blanch. Y per iiUim el tercer que V anomenaven premi *d' honor y cortesia*, era una fior natural que la donavan A la mellor poesia que 's présenlos al Consistori, essent per lo tan lliure el tema. El que guanyés aquest premi, debía oferirlo á una de las damas presents al acte, representant á La Clemencia Isaura, qu* era la que distribuía'Is dtimés premis als autors llor<íjats en els *Jochs Florals* de Tolosa. Pero en aquell any ó sia^en 1859

la flor natural la guanyà Na Isabel de Vülamartín, y eJla ma-
teixa va esser la reyna de la íesta.

1 Lo programa acabava ab els següents termes: *^Que lo Se-
nyor vos done á tots la llum de la inteligencia, els genis del
gay saber y de nostra patria lo foch del enteniment y la poste-
ritat sas coronas de gloria**".

Lo Consistori barceloní^ nos serví de far. Ell, ab sos potcnls
raigs, illuminti per tots els àmbits de nostra terra essent la sal-
vació d' aquella parla que'ns ensenyaren nostres pares, per
pregar áDeu.

Aquella llengua y literatura tornà á ésser tant rica y armo-
niosa com era en lo sigle XIV y XV. En lo sigle XVII y XVIU
pretengué, Felip V, esclafaria ab sas armas, més no pogué.
Bagué si que la llengua y hasta la literatura oñcial fos la cas-
tellana; pero envà es posa á sa testa el desilj de desterrarla de
nostre lUir; no pogué ni ell ni sos antecessors, ni podrán cls que
puguin venir,

JosEPH M,* TORRAS, ^ :

Olot 21 de Septiembre de 1905.

ffoncvés IKcgionalíeta a Jaranea

Del periódich francés *La Patrie* de París, del 20 del actual
Desembre, en traduím lo següent:

- Desde ahír se celebra a la Alcaldía del setze *arrondissement*
el Congrés Regionaliñta que tira á crear un moviment entre
les universitats provincials pera protestar contra la reforma
de V Escola Normal Superior que obliga a centralisar a París
ais millors deixeples de les Facultats de provincia.

ta sessió d^ ahír íou presidida per M. Cledat, degá de la

Facultat de Lletres de Lyó. L'acompanyaven a hi taula presidencial MM. Marin[^] G. Galihard-Banccl[^] Camíl Krantz, Beauquier, de l'Estonrbeilion[^] diputats Riga!, membre del consell superior d'Instniccíó pública, Bafñer, Joan Lahor y Carlos Brun.

Un deis oradors digué que calía fer més útil V ensenyansa de les universitats provincials adaptantlt:s a les necessitàs'èS'pecials de cada regió.

Alguns professors d'instituts de segona cnsGnyansa remarcaren ab quanta facilitat ells ensenyàveu als seus alumnes l'fiistoria y la geografia djudantse de l' FIistorLa y la Geograifia locals,

M- Morvan Gobclet ha parlat sobre V ensenyansa comercial a les províncies[^] y M. Bafficr explica 'l paper ,que 'l pare de família hauria de tenir prop dels mestres, aconsellantlos sobre la manera d' ensenyar.

M. Krantz ha tributat un homenatge de respecte als mestres toreaesos que instrueixen als infants explicilatelshi V historia de sa regió.

• M, de l'Estourbilloa, usant un llengLiatga molt pintorcsch y atractivoh ha parlat contra les escoles Uliques y lliures que priven l' ús de la llengua bretona,

Pcni acLibar, M. VcnLosa-CalveÜ[^] coasMter municipal de Barcelona[^] ha parlat y després ha invitat als regionalistes francesos al Congrés internacLOiial regionalista que l'any vinent SC celebrarà a Barcelona.

[^] Aquesta vetlla 's clourà 'l Congrés celebrant una sessió pera discutir molts Vti/*[^]£í>/5'dels degans de Ics Facultats de pro"yiacíes.

(De la Ve?£ de Cataln ny a)

INFORMACIÓ LOCAL

Com anunciarem estigüé exposada en els aparadors de ca'n Rubió la rica senyera que el "Centre Catúlich" regala al Orfeó de la societat, brodada per algunas senyoretas d'aquesta vila.

Dit senyera, projectí del Itorejat pintot Domengc, ofereix com hem dit un conjunt de riquesa y bon gust tant en la part de luxo y decorat, com en lo material de confecció, que honra en gran manera al autor y executants del plau. Solsament hi hauriam volgut nosaltres una mica més de novetat en la forma total per semblar ja massa clàssica y potser una disposició de color, que fes més remarcable la bonica y original manera de presentar l'escut de Olot.

Atentament invitats assistirem a la obertura de la exposició de postals del taller del Sr. Berga, pare, que per cert resultà notabilíssima per molts conceptes, emportant-se en la vista desde el primer moment, la abundant y variada colecció del mestre á qui decididament haurem de dir el mestre de nostres temes montanyencs. Sedueix en ordre d'importancia la nutrida de'n Berga y Boada casi tota de figura y en varis procediments lo que á nostre entendre perjudica el valor artístich y sobre tot personal de las sevas obras y fins fá difícil la crítica de las mateixas per lo que costa prescindir de la predilecció que un piiga tenir per tal ó qual manera de fer. Això obstant n'hi ha moltes de ben notables, fent gala sempre de la ferma dedició y pertenyent las més al gènere dit modernista suggestiu.

Altre instalació del Sr. Devésa revela la delicadesa y pulcritud en la factura de dit artista si be hi trobem á faltar un xich de valentia en el color que resulta embellinat y algunas vegadas poch just,

Dels demés autors hom de dirne que; fou boníssimu y ben consoladora per l' íirt oloti la impresió de conjunt, que revela un avenç notable pels noms ja coneguts y una ferma esperança pels que s' esLrcnabaii en aquest concurs Sota de bonicas postals lli vcjerem las íirmas de Turón, Turrentó, Sallch, Fàbrega, Trinxoriáf Vayreda, J- Y ^- Batlle, F. Bassols y los do las senyorelas Porxas, Capdevila, Barnadas^ Güell, Burcli, Oliver y Pujolar, divent fer especial menció d' alguna apuntació del Sr. Bassols per r originalitat y í\anima que demostra y de la colccciú Trinxería qui ^' ha presentat ab moltas aptituts d' enginyós y hábil caj'ícaturista.

El dia de Sant Esteve se celebrà, segons programa, una vetllada en el "Centre Católiclv' ab motiu de fer entrega de la nova senyera al Orfeó del Centre. En dita íesta hi prengueren part á mós del Orfeó, una colla de guitarras y bandurrias y altres instruments que executaren algunas pcssas á complerta satisfacció del auditori, *al* igual que 'I Orfeó dirigit pel mestre CorriolSj que sortí altra vegada ayrós de son eomés guanyant Cada dia en justesa y eolorit en la interpretació de las obras de son programa. .. . - ^:.

Prengueren la paraula en nom del Orfeó el Sr. Fontfroda qui llegí un ben escrit discurs, fent remarcar V importancia de la música, lo unida que va aquesta ab la Relligió, y els obstacles de tota mena que sMian, de vencer per arribar d formar una entitat com la ¿i que 's referia, obstacles digué que no sempre se han lograt salvar eu noslra vila.

Diguó las gracias el President del Centre Sr. Casabó, y recità poesías inspiradas el llorejaL poeta Mossèn Viver.

La concurrencia nombrossísima y un xich molesta per la falta de espay.

En conjunt una festa agradable y qtie nosaltres hnguerem Volgut que fos més gran, que fos olotina, no dins el tancat ambentdcuna societat particular, hont per amples que sían els salons no tothom hi respira á gust, hont per bons que sían els estatuts lligan las expansions dels sentiments y portan el raquitisme á qualsevulga manifestació artística, com han compdenat á forfosa mutilació al referit Orfeó^ tenint d' csscr d' hoaieta sola,

* El verdaquí' Orfeó olotí deuria ésser elíxís, deslligat de tot compromís, ab complerta llibertat dins de la obra artística y ab la protecció de tots els olotins aymants del Art y de la cultura de nostra vila.

No es això una crítica, en cap sentit de pesiu ni apíisionat, ben al contrari, més val que ^s fasi aixís que de cap manera, pero es nostra manera de veurer la cosa com fou la manera de venreho una alira societat, l'^ "Institut Olotí", que plantejà el problema ab molts obstacles com digué el Sr. Fontfrecla, y tants obstacles^que no pogué vencer y fracassà en la empresa, més no fracassa en la idea com en tantas altres ideas, com n es la prova de que n' ha florit una de las que V Institut t:cmbríl y no trobà els temps tant bonSjnilas circunstancias tant propicias com en el *'Centre Católich''.

Aquesta setmana hem tingut un temps variable, degut á la influencia del vent ponent que ha fet que alguns días fossin niTVols contínuani. Uí temperatura baixa pero ab més oscilacions"

, Ha vingut de passada en son viatge per la volta al mon á peu y sense cap diner, el periodista madrileny Sr. Pacheco, qui de primer moment cridava la atenció per son distintiu que es una cinta de la bandera espanyola en el bras. , -

Han sigut cionats per D. Camil Mulleras al Museu de nostra vila un quadro antich y un original canti de vidre primer model de la fábrica Juncosa y Tíivrida,

En la última junta que celebra aquella Institució se despedí com Á Alcalde el que ho es cligníssim de aquesta vila D. Xoníto Escubús, qui rebé la un^nim expresió del sentiment que causaba á tots la seva separació ele la Junta üel Museu del qui tots el consideran el verdader fundador y actiu apóstol.

El dijous en l' institut Olotí' tingué lloch la vetllada d' Ignocents que sembla tradicional en aquella casa segons ho deixaban entendre las tarjetas d' invitació ab un variat y divertit programa qtie 's portà a cap sense cap desgracia de major quantia, per els que hi prengueren part que foren vells

y joves com á actors y músicbs, fent de coro la distingida y nombrosa concurrencia j\|b unn rialhi contínua.

Per avuy á la larde y demá á la nit estí\|n anunciats els *PastorBís jiotis*.

Han celebrat aquestas diadas de Nadal ab div^ertiments variats las societats ^^Ateneo Obrero" y Centre del mateix nom, "Industria y Comercio" y altres.

Hem vist el número de Desembre de la revista inglesa d^ Alt *The S^Títidio* que es notabilíssim y porta un prospecte per V any següent anunciant la tradició del text en espanyol, lo que segurament será bcn rebut per els aficionats á la millor revista artística del mon.

Alxís mateix el periódich catahmista *Jovetititt* anuncia importants rt'formas per V any que ve. , - ' i

Perla prempsa diaria de Barcelona ja coneii:en nostres lectors, ab tots els detalls el nou atentat anarquista del que perillà molt d' esserne víctima l' Emia^Mitíssim Cardenal Casañas,,

No cal dir qtie protestem del fet com tothom que no ting'a • els sentiments malalts, y més encare que del ft;t tant execrable com pu^uí ser, ens dolcm de la malaltia SOCÍÍÍ qtiinas manifestacions per r istil d' aquesta tant sovintejan per desgracia.

Defuncions ocorregudas durant el present mes

Dias 7, Maria Hors Batellé, Baix del Tura, viuda, 2?> anys.—9, Bartomeu Solancli^ Proa, ca·sat, 50 anys.—10, Francisca Morer Toronell, l^lassa Capellans, soltera, 50 jinyes.—14 Lluís Prat Vila, Medas, casat, 24 anys.—15 Teresa Magriá Puncet, Sant Refelj casada, 40 anys y Francisca Corcellas Noguera, Superior, viuda, 84 anys.—18, Elvira Llorens Alió, Madoixa, soltera, 5S anys,—19, Llorens Sadurní, Lorenzana, solter, 64 anys y TomAs Esterriol Plana, Cllvilhrs, casat, 73 anys.—26, Map.dalcna Quera Bartrina, Superior, cíisadfi, 73 anys.

DIETARIIS ECONÓMICHS

A 4 rals un

Se tíoban en la impirenapta d* aquest
setmanari.

LA ACREDITADA CONFITERIA
LAS INBIAS

ofereix á sos numerçists' faVòreixedors els
llegilims furrors tíe

CHERTA

MASSAPÀ, YEMA» '
ALACANT *f* JIJONA

Juicas Ueulas llifadñstáás

Clianpaxiys pais y extrangers

Licors, Vins de tauía y postres

KíLiytas variadas

y Ostras de jüéíemes

Major, 6 y Alta del tura, 2.

OLOT

